

TKPli Oportünistlerden ve DİSK'in Sendika Bürokratlarından Hesap Sormadan 1977 1 Mayıs'ının Hesabı Sorulamaz!

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN !

KOMÜNİST

KÖZ

AYLIK KOMÜNİST GAZETE

FİYATI: 0.25 YTL (KDV DAHİL)

NİSAN ÖZEL SAYISI No: 2

Birleşik Kitlesele Devrimci 1 Mayıs İçin Ödevler

Köz'ün arkasında duranların 1 Mayıs öncesinde önlerine koydukları görevleri nasıl tarif ettikleri "güncel ve tarihsel anlamına uygun birleşik devrimci ve kitlesele bir 1 Mayıs"ı nasıl kavradıklarıyla yakından ilişkilidir.

Köz'ün arkasında duran komünistler "77 katliamının hesabını sormak için, Taksim'de 1 Mayıs yasağına son vermek için, birleşik, kitlesele, devrimci 1 Mayıs'ı Taksim'de birlikte örgütlemek için tüm devrimci yapıları, sendika ve kitle örgütlerini güçlerini birleştirmeye, biraraya gelmeye" çağırarak **Devrimci 1 Mayıs Platformunda** yer aldılar ve bu kavrayışın gereğini yerine getirmekle kendilerini yükümlü görmektedirler.

Ama bu, bütün imkan ve enerjileri bir noktada yoğunlaştırıp nasıl olursa olsun Taksim'e çıkmak için çalışmak demek değildir. Besbelli ki böyle bir çaba 2007 1 Mayıs'ı için çalışmalarını sadece İstanbul eylemine indirgemek olur. Oysa 2007 1 Mayıs'ında işçi sınıfının ve devrimcilerin önündeki görevler sınıfın tüm güçlerinin birlikte seferber edilmesini gerektirir. 77 1 Mayıs'ının hesabını gerçekten sorabilmek için de gereken budur.

30 yıldır sorulup da alınmayan hesabın alınması, 1978'den beri işçilere yasaklanan alanların açılması, elbette güçlü birleşik ve kitlesele bir atılımı, bu atılımın sürekliliğini gerektirir. Elbette bir tek 1 Mayıs eyleminin böyle bir atılımın yerini tutması mümkün değildir. Ama 2007 1 Mayıs'ının böyle bir atılım için başlangıç olmasının koşulları vardır. Bu koşulları değerlendirmek devrimcilerin ciddiyetinin ve sorumluluğunun gereği bir ödevdir.

Böyle olduğu için, düzen güçleriyle varlığı düzenin devamına bağlı olanlar, ve kendi dar çıkarlarını bütünün çıkarlarının önüne geçirmeyi adet edinmiş olanlar 1 Mayıs'ı bölmek zayıflatmak ve böyle bir atılımın önünü kesmek için harekete geçmişlerdir. Bu yöndeki gayretler 1 Mayıs eylemlerinin bölünmesi geniş yığınların 1 Mayıs eylemlerine katılmasını engellemesi, yıllardır 1 Mayıs'lara ayrı bir dinamizm ve renk katan Kürt emekçileriyle, 1 Mayıs eylemlerinin sınıf mücadelesini ivmelendiren birer sıçrama tahtası haline gelmesi için mücadele eden devrimcilerin 1 Mayıs eylemlerinden tecrit edilmesi etrafında şekillenmektedir.

Düzen güçleri bu amaçla işçileri, Kürtleri, devrimcileri birbirlerinden ayırmakla yetinmeyip, onları kendi aralarındaki dalaşa taraf ederek yedekleme hevesindedir. Türk-İş'in sendika bürokratlarının İstanbul 1 Mayıs'ında hedef şaşırtarak ayrı bir miting düzenlemeye karar vermesi de bu çerçevede düşünülmelidir. Ama İstanbul'daki 1 Mayıs eyleminin bölünmesinin sorumlularından hesap sorulmasının koşulu Türk-İş bürokratlarıyla peşlerine taktıkları kitleyi baş başa bırakmamaktır.

Güçlü bir Taksim eylemi için İstanbul'a ve Taksime odaklanmak mevcut koşullarda 1 Mayıs'ın bölünmesini önlemeye değil bu bölünme gayretlerine teslim olmaya hizmet eder. Bu nedenle birleşik kitlesele ve devrimci bir 1 Mayıs hedefinde buluşanların görevleri arasında bu tutuma karşı durmak da olmalıdır. Kitlelerin seferber edildiği bütün 1 Mayıs alanlarında devrimci şiarları ve kortejleriyle yer almak ve her 1 Mayıs alanını bu mücadelenin de bir alanı haline getirmek devrimcilerin

2007 1 Mayısındaki ödevleri arasında bulunmaktadır.

İstanbul dışındaki emekçilerin DİSK'in "Taksim'de merkezi miting" gösterisine kurban edilmesine engel olmayı da önümüzde duran görevlerin bir parçası olarak kabul ediyoruz. Mersin'de aylardır grevde bulunan serbest bölge işçilerinin mücadelesi 1 Mayıs alanlarına taşınmalıdır, İzmir'deki kundura işçilerinin, OSTİM'de ter döken sendikasızsız sigortasız işçilerin sesi 1 Mayıs alanlarında duyulmalıdır. 1 Mayıs işçi sınıfının bu en çok ezilen ve sömürülen aynı zamanda en dinamik kesimlerine taşınmalıdır. Devrimciler kitlelerin 1 Mayıs için seferber edildiği her alanı 1 Mayıs alanına çevirebiliyorlarsa 1 Mayıs'a damga vurabileceklerdir.

Öte yandan 2007 1 Mayıs'ında işçilerin ezici çoğunluğundan uzaklaştırılan 1 Mayıs'ı inadına işçi sınıfının en çok ezilen ve sömürülen kesimlerinin barındığı varoşlara taşınmak ve varoşlardan akan güç ile 1 Mayıs eylemlerini beslemek de şarttır. Devrimciler alanlarda güçlü birliği yapabildikleri gibi, varoşlardaki emekçileri de 1 Mayıs'a birlikte çağırabiliyorsa, 1 Mayıs öncesinde ve sonrasında emekçi mahallelerinde yürüyüşler düzenleyebiliyorlarsa 1 Mayıs'a damga vurabileceklerdir.

Yıllardır 1 Mayıs alanlarına gitmeden önce varoşlarda buluşan ve yürüyen Köz'ün bu tutumu bu yıl daha da büyük bir önem taşımaktadır. Varoşlarda çalışan tüm devrimci güçlerin ve yüzünü işçi sınıfına dönmüş kitle örgütlerinin bu amaçta birleşmesi de sağlanmalıdır. 2007 1 Mayıs'ının işçi sınıfının en çok ezilen kesimleri arasında faaliyet yürüten farklı eğilimlerden devrimcilerin dayanışma eşgüdümü ve işbirliğinin sağlanmasına bir vesile olarak için çaba gösterilmelidir.

Öte yandan işçilerin büyük bir bölümünün 2007 1 Mayıs'ında işyerlerinde çalışmakta olacağını unutmamak gerekiyor. Alanlarda seferber olarak birleşen kitlelerin sayısı ne kadar büyük olursa olsun daha büyük bir işçi kitesinin o sırada işyerlerinde olacağı tartışmasızdır. Bu nedenle sınıfın tümünü kucaklayan bir 1 Mayıs eyleminin bir tek miting alanlarında tasavvur edilmesi mümkün ve doğru değildir.

Bu koşullarda öncelikle sendikalı kesimler içinde ve büyük fabrikalarda çalışma konusuna vurgu yapanlarla sendikalar içinde, bürokratik sendika yönetimlerine karşı mücadele edenlerin de ödevleri vardır. Bu ödevlerin başında çalıştıkları için 1 Mayıs mitinglerine katılmayan işçilerin işyerlerinden, yani kendi durdukları yerden de 1 Mayıs eylemlerine katkı sunmasını sağlamak gelir. Geçmişte pek çok örnekleri bulunabileceği gibi, işyerlerindeki işçilerin kendi durum ve koşullarına göre 1 Mayıs eylemleri yapmaları imkansız değildir.

1 Mayıs günü çalışan işçilerin düzen güçlerinin ve sendika bürokrasilerinin 1 Mayıs'ı zayıflatma planlarına karşı mücadeleyle katkı koymalarını sağlamak için çalışmak da devrimcilerin ödevleri arasındadır.

1 Mayıs günü fabrikalarda çalışan işçilerin ve işçi sınıfının sendikasızsız sigortasız kesimlerinin mücadele içinde birleşmesi yolunda en önemli adımlardan biri de bu buluşmanın sağlanması olacaktır. O zaman 1 Mayıs'ın başına örülmek istenen çorapların sökülüp atılmasının en önemli koşullarından biri de gerçekleşmiş olacaktır.

2007 1 Mayıs'ının ardından burjuvazinin siyasi temsilcilerinin birbirleriyle dalaşının keskinleşeceği bir dönem gelmektedir. 1 Mayıs'ın ardından Cumhurbaşkanlığı düğümü çözümlü çözümler genel seçimlerin gündeme geleceği sır değildir. 1 Mayıs'ın ardından sermayenin işçi sınıfına Kürtlere ve devrimcilere yönelik gerici reform saldırılarının hangi siyasi yapılar eliyle yürütüleceğinin tayin edileceği bir süreç başlayacaktır.

2007 1 Mayıs'ı bu bakımdan da önemli bir dönemeç teşkil eder. Eğer devrimciler birleşik güçlerini «birleşik kitlesele ve devrimci bir 1 Mayıs'ı için eşgüdüm içinde seferber edebilirlerse sadece 1 Mayıs gününün devrimci bir anlam kazanmasına katkı sunmakla kalmayacaktır. Böylelikle 1 Mayıs'ı izleyen süreçte de güçlü birliği ve dayanışma içinde sermayenin saldırılarına karşı burjuvazinin tertiplerini bozabilecek biricik dinamizmin önünü açmış olacaklardır.

Bu bakımdan, eylem sırasında düzen güçleriyle yaptıkları türlü pazarlıklar ve ittifaklar nedeniyle devrimcilerin sesini kesip onlara sansür uygulamaya yeltenenlere inat, devrimciler ancak kendi bayraklarını ve şiarlarını birlikte yükseltebilmeli ve bu biçimde, nerede düzenlenirse düzenlensin, 1 Mayıs eylemlerine damgalarını vurmalıdır.

Bu takdirde 2007 1 Mayıs'ı 77 1 Mayıs'ının hesabının sorulmasında önemli bir adım olacak ve sermayenin 1 Mayıs sonrasında yoğunlaşacak olan saldırılarına karşı barikatın ilk yapı taşları 1 Mayıs eylemlerinde döşenmiş olacaktır.

Köz'ün arkasında duran komünistler 2007 1 Mayıs'ına bu bilinçle ve gelecek mücadele günlerine hazırlanma azmiyle gidiyorlar.

Yaşasın 1 Mayıs, Biji 1 Gulan!

1 Mayıs 77'nin Hesabı

Savaşan İşçilerce Sorulacak!

TKP ve DİSK Katliama Nasıl Zemin Hazırladı?

1 Mayıs 1977'nin faileri arasında devletin açık ve gizli örgütlerinin bulunduğu bugün sadece sosyalistler tarafından değil burjuva basınına sola göz kırpan kesimlerinin bile diline pelesenk olsa da bu katliamda DİSK'in ve TKP'nin oynadığı rol hakkında söz söylenildiğine şahit olmak zor. Halbuki katliamın birinci dereceden sorumluları arasında 1 Mayıs 1977bu tertibe çanak tutan DİSK bürokratları ve onları yönlendiren TKP bulunmaktadır.

TKP DİSK içinde hakimiyet kurmaya başladığı 1974 yılından beri "maocu bozkurtlar" ve "goşistler" diye andığı devrimci akımlara karşı düşmanca bir tutum sergiledi. TKP 12 Mart'ın gelişinden Denizleri, Mahirleri ve İbo'ları sorumlu tutuyor, kökünü bu geleneklere dayandıran devrimci akımları işçi sınıfına yabancı maceracı yöntemler izleyerek yeni darbeler davetiye çıkarmakla suçluyordu. Kuşkusuz TKP'nin tek endişesi olası bir darbe değildi. Sendikalar üzerindeki hakimiyetini ağırlıklı olarak sendika bürokrasisi içinde kadrolaşarak sağlayan TKP devrimcilerin işçi sınıfını militan bir şekilde örgütleyerek sendikalardaki kendi hakimiyetini sarsmasından da korkuyordu. TKP tam da bu nedenle devrimcileri sendikalardan ve her türden kitle eyleminden hep aynı gerekçeyle kullanarak yaltımaya çalıştı: "Maocular ve goşistler provokatörlük yapıyorlar, devletin saldırısını kışkırtıyorlar." Besbelli ki bu tutum TKP'nin ve onun denetimindeki DİSK'in düzenle uzlaşmaya yeminli olduğunun itirafıydı.

1 Mayıs 1977'ye de bu iklim içinde girildi. TKP'liler 1 Mayıs'tan aylar önce provokasyon söylentisini önce fişliyle sonrasında Politika gazetesi, Maden-İş'in bülteni türünden kendi denetimindeki yayınlarında açıktan açığa yaymaya başladılar. TKP'lilerin hiçbir devrimci akımı alana almaya niyetleri olmasa da özellikle "maocu bozkurtlar" olarak adlandırıldıkları Çin'i uluslararası komünist hareketin merkezi olarak gören akımları hedef tahtasına oturtuldu. TKP ve DİSK açığına CIA güdümünde çalışan ajanlar nitelediği bu akımların 1 Mayıs'ta işçilere saldıracakları, 1 Mayıs'ı kana bulayacaklarını ileri sürmeye başladı. Bugün belleğini yitirmek ya da bellekleri silmek isteyen dünün devrimcileri tarafından işçi önderi olarak da anılan Kemal Türkler bu kampanyanın başını çekti. TKP ve DİSK bunlarla da yetinmedi maocuları alana almaya çalıştı.

TKP'nin bu tutumu üzere, Çin'i komünist merkez olarak gören akımlar arasında yer alan, bugünün Doğu Perinçek'li işçi Partisi'nin köklerinin dayandığı, Halkın Sesi kendinden beklenen şekilde mitinge katılmayacağına açıkladılar. Devrimci akımlar ise TKP'nin tehditlerine pabuç bırakmayacaklarını 1 Mayıs'ın tek bir alanda, işçi sınıfıyla birlikte kutlanması gerektiğini savunarak mitinge katılacaklarını belirttiler. TKP devrimcilerin bu tavır üzerine "olası bir saldırıyı önlemek üzere" mitingin güvenliğini DİSK'te örgütlü işçilerin alacağını ileri etti. Böylelikle devrimci akımları alana almamak için binlerce işçiyi görevlendirdi. Elbette TKP alanda güvenliği sağlamakla sorumlu işçilerin eline sadece sopa tutuşturmamıştı. Bu tutum, TKP'nin gittikçe şiddetlenen "Maocular mitinge saldırıp işçileri tarayacaklar" açıklamalarıyla birleşince 1 Mayıs öncesi gerginliği ve tedirginlik daha da arttı.

Miting günü, tümüyle soldan gelecek bir saldırıya kendini ve kamuoyunu hazırlamış olan TKP ve DİSK bürokratları devrimcileri alana almamak için güzergahlarda ve kontrol noktalarında türlü dalavereler çevirttiler. Dev-Genç gibi kimi devrimci grupları yürüyüş kollarında oyalamaya gayret ederken Kurtuluş Sosyalist Dergi kortajını olağanüstü bir yavaşlıkta alana aldılar. Öyleki saat Dev-Genç ve Kurtuluş Sosyalist Dergi tüm bu numaralara karşın alana girmeyi başardığını saat 18.30'u gösteriyordu. Üstelik "maocu bozkurtlar" diye anılan devrimciler henüz alana girmemişler Tarlabasında alana girme sırasının kendilerine gelmesini bekliyorlardı. Kemal Türkler ise, devrimcileri CIA ajanlığıyla suçladı, konuşmasını yeni tamamlamıştı

Tam bu sırada Tarlabasında bekleyen grupla güvenliği sağlamakla sorumlu ekip arasından itiş kakis fırsat binlernek alana ateş edilmeye başlandı. Önce eskilerin sürat idaresinden iki el ateş edildi. Bu besbelli ki Tarlabası'ndaki devrimcilerin işçilerin üzerine ateş ettiği yanılsamasını yaratmak içindi. Sonrasında sinyali almış gibi bugünkü Marmara Etap otelinin üzerine yerleşmiş güvenlik görevlileri uzun namlulu silahlarla alana yayılım ateşine tutmaya başladılar. Panzerler de pencerelerini kapayıp alana saldırmaya başladı.

Kendi söylediği yalanlara inan herkes gibi TKP de kendini tümüyle devrimcilerden gelecek bir saldırıya hazırlık yaptığından bu saldırı karşısında çaresiz kaldı. Kitlelerin kaçışarak birbirini ezmesine engel olmadı. Bilakis kürsüden görevlileri pasifize eden anonslar yapıldı. Devrimcilerin alanın dışında tutulmuş olması doğal olarak açılan ateşin yarattığı paniği kontrol altına alabilecek, öfkeyi devletin kolluk kuvvetlerine yönlendirebilecek güçlerin zayıflamasına yol açtı.

Burjuva Basınında 77 1 Mayıs

2 Mayıs günü burjuva basını katliamı planlanan tezgaha uygun şekilde verdiler. Hürriyet "Mayıs Katliamı" diye manşet attıktan sonra 1 Mayıs gösterisi sırasında Taksim'e gelen aşırı solcular, tabanca ve silahlarla kalabalığa ateş etti" diye devam ediyordu. "Taksim'de Kanlı Miting" diyen Milliyet katliamı "Olaylara DİSK'in mitingine sızmak isteyen Maocu bir grubun ateş açması neden oldu" diye açıklıyordu. Günaydın'ın manşeti ise daha da çarpıcıydı: "Maocu vatanhainleri 1 Mayıs'ı kana buladı: 39 ölü var!". Tercüman da efendilerinin çizdiği plan doğrultusunda devrimcileri hedef tahtasına oturtuyordu: "Maocular DİSK'in İstanbul'da yaptığı mitingi bastılar: 34 ölü var!" İham kaynağı aynı olan gazeteler içinde burjuvazinin yaratmak istediği psikolojiyi en özlü ifade eden Son Havadis'ti: "Kızillar Kudurdu!"

Doğrudan hedef tahtasına oturtulan Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği gibi gruplara ısrarlı bir biçimde olayların faşist bir katliam olduğunu savundular, aylar öncesinden devrimcilere yönelik karalama ve yaltıma kampanyasına başlayan TKP'nin provokasyonlara çanak tuttuğunu belirttiler, DİSK'in ve TKP'nin provokasyona çanak tuttuklarını gösteren olguları ısrarlı bir biçimde sıraladılar. Halkın Kurtuluşu'nun 1 Mayıs sonrasındaki ilk sayısının manşeti "1 Mayıs katliamının sorumlusu faşist MC ve revizyonistlerdir" olurken Halkın Yolu da benzer bir manşet atıyordu: "DİSK yöneticileri MIT'in tertibine çanak tuttu" diyordu.

Gerçeklerin bu kadar kolay görülmesine karşın DİSK içerisinde görecelemiş ya da parsa toplamak umuduyla yanıp tutuşan TKP, TSİP, TİP gibi reformist akımlar bütün olguları tersine çevirerek tam da burjuva basınıyla paralel bir tutum takındılar. "Maocular mitingi bastı yalanını" burjuvazinin kopardığı yaygaradan güç alarak daha bir çüretkar bir biçimde savunmaya çalıştılar. Politika gazetesi "500 bin kişilik disiplinli kalabalığa kışkırtıcı ajanlar ateş açtı" diye veriyordu katliam haberini. Kemal Türkler Demirel'i güvenlik tedbirlerini arttırmaya çağırırdı, TİP başkanı Behice Boran Taksim katliamının "maocu akımın gerçek yüzünü ortaya çıkardığını" ileri sürdü, TSİP ise daha ileri giderek devrimcileri "maocu gurka taburları" olarak adlandırdı.

1 Mayıs 2007'de 1977 1 Mayıs'ının unutturulmayacağını, katliamın sorumlularından hesap sorulacağını söylemeyen yok gibi. Ancak 30 sene önce oportünist TKP'de ve DİSK bürokrasisinde bu provokasyonlarda birinci dereceden rol oynamış unsurlar 30 sene öncesinde daha rahatlar. Elleri kollarını sallayarak devrimci akımlar içinde dolaşabiliyorlar, bu akımlarla 1 Mayıs 77 katliamı hakkında ortak paneller ve etkinlikler düzenleyebiliyorlar. Oportünistlerin bu pervasızlıkları besbelli ki devrimci güçlerin içinde yaygınlaşan tasfiyecilik ve liberalleşme eğilimlerinden kaynaklanmaktadır.

Bu bakımdan her türden tasfiyeci, liberal dalga bir set örme iddiasında olan komünistlerin 1 Mayıs 2007 kampanyasıyla kol kola yürütülen belleksizleştirme, karıştırıp barışçıl operasyonlarına karşı durması gayet doğaldır. Bugün kendini aklama gayretinde alan oportünistlerin peşini bırakmalarını da bundandır.

Oportünist Basında 77 1 Mayıs

"...DİSK bir tek kişinin bile burunun kanamaması için 20.000 üyesine güvenlik görevi ve Emniyet Kuvvetlerine de gerekli önlemleri almaları için çağırda bulunmuştur.

Bütün bu önlemlere rağmen özellikle CIA'nin ve büyük sermayenin beslediği ve aralarına katılan ajan yerleştirdikleri faşist ve Maocu caniler tam bir işbirliği halinde, tam bir disiplin içinde bitmek üzere olan gösteriye katılan halkımıza otomatik silahlarla saldırdılar."

« silahsız olarak hazırlanan bir güvenlik elbette silaha karşı koyamaz. Silahlı katillerin hazırlanan bir güvenlik elbette silaha karşı koyamaz. Silahlı katillerin saldırısını önlemek ve buna karşı yasal güvenliği almak ise sayın Demirel'in ve onun hükümetinin görevidir."

(DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in açıklaması-

"Kamuoyunun önemle dikkatini çekmek istediğimiz birinci nokta, 1 Mayıs'ta katliama dönüşen olaylarda Maocu grupların oynadıkları rolün bu akımın gerçek yüzünü bir kere daha açığa çıkarmış olmasıdır.... Taksim'deki olaylar her ne biçimde başlamış ve gelişmiş olursa olsun, kamuoyumuz şunu iyi bilmelidir ki, Maocu ve her çeşit maceracı gruplar, her ne ad taşırlarsa taşınsınlar, her ne görüşü temsil ederlerse etsinler işçi sınıfının dışındadırlar ve bunların işçi sınıfının politik hareketiyle uzaktan yakından hiçbir ilişkileri, bağlantıları yoktur. İşçi sınıfı, maceraperestliğin, goşizmin her çeşidinden uzaktır." (Behice Boran 10 Mayıs tarihli Yürüyüş)-

"... yeni provokasyon zincirine, 1 Mayıs günü DİSK'de yeni bir halka eklendi. Maocular ve ajan provokatörler elele vererek yüzbinlerin üzerine silahlı saldırdılar, büyük bir terör estirdiler. 34 kişinin ölümüne yol açan kanlı karşı-devrim olaylarının düzenleyicisi oldular."

"Savaş kundakçısı, barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm düşmanı Pekin yöneticileri, bu gerici politikaları ile kapitalist ülkelerde ve Türkiye'de bir takım Maocu Gurka taburlarının türemesine yol açmışlar, neticede CIA ve benzeri gerici servisler de, kendi emirlerindeki faşist komando sürülerini ve resmi karşı-devrimci güçlere ek olarak, bir de Maocu komando sürülerini elde etmiş, onları halkın üzerine salmışlardır. Durum budur."

(8 Mayıs 1977 tarihli TSİP'in yayın organı Kitle dergisi "Maocu Gurkalar Ülkücü Komandolar ile CIA uşaklığında yazıyor" başlıklı yazıdan)

1 Mayıs Kutlamalarına DİSK Görevlisi Olarak Katılan Bir Grup İşçinin Açıklaması

Aşağıdaki yazı 77 1 Mayıs'ında güvenlik görevini üstlenmiş bir grup işçi tarafından TKP'lilerin ve DİSK bürokratlarının "maocular işçileri taradı" yalanına yanıt vermek için kaleme alınmış. Sadece devrimci ve sosyalist basına değil Cumhuriyet, Milliyet gibi burjuva basına da gönderilen bu mektubu Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu sayfalarına yansıdığı şekliyle kimi kısaltmalar yaparak sunuyoruz.

MİTİNG ÖNCESİ YAPILAN HAZIRLIKLAR

27 Nisan Çarşamba günü 14. Bölge Temsilciliğine gittik. Burada yalnız görevliler toplanmıştı. Mehmet Ertürk görevlerimizi anlattı. Saraçhane'den Unkapanı köprüsüne kadar olan bölgeye kimlerin nasıl yerleşeceğini söyledi, plana göre çeşitli fabrikalardan seçilmiş 1.000 kişilik en militan görevliler ekibi sabah en geç saat 10'da gelip Unkapanı köprüsünü kapatacağı. Bunların ellerinde küçük pankartlar rapتیyelenmiş büyük sopalar, üzerlerinde kırmızı gömlekler olacaktı (Mehmet Ertürk bu sopaların gerektiğinde karışıklık çıkarınlara karşı kullanılacağını söyledi). Unkapanı köprüsündeki 1.000 kişilik görevli grubundan itibaren kemerlere kadar, yolun her iki tarafında 1.000'er kişilik, başına kırmızı şapka giymiş görevliler olacaktı. Bunların görevi dışarıdan sızmaları önlemektir (Mehmet Ertürk'ün deyimiyle sol içindeki Mao'cuların sızmasını önlemek). En arkada yani kemerlerin önünde 2.000 görevli, "davetsiz misafirleri" işçilerden koparacaktı. Bunların üzerinde de kırmızı gömlekler olacaktı. Her görevli grubunda elle kişinin bir ekip başı olacak, bu ekip başları da grubun tek sorumlusuyla ilişki de olacaktı...

Taksim'de, 1 Mayıs alanında ise yerleşme şöyle olacaktı: Geceleyin 500 görevli önceden alana gelecek bazı "açıkgözlerin" stratejik noktaları tutmaları engelleyecekti, buraları kendisi tutarak kontrol altına alacaktı. Ertesi sabah 10'dan itibaren Taksim'deki görevlilerin sayısı 2.150'yi bulacaktı. Bunlar meydanı tamamen kapatacak ve belli giriş çıkışları tutacaktı. 1.000 veya biraz fazla görevli kürsüyü

1 Mayıs Katliamının Sorumluları Kanlı Elleri Gizleyemezler

Katliamın sorumluları işçiye, köylüye, tüm halka saldıranlardır. Katliam'ın sorumluları son yılda 200'ü aşkın devrimciyi katledenlerdir. Grevleri basan, işçileri kurşunlayan, köylülerin üzerine jandarmayı salanlar, liselere kadar okullarda terör estiren, sokakta, evinde halka saldıran faşist diktatörlük ve efendisi ABD emperyalizmidir. Çünkü halkın gelişen mücadelesi, yıllardır ülkemizin kanını emen ABD emperyalizmini geriletmekte, bu mücadele gün be gün halkın sırtından saltanat sürenleri sonlarına yaklaştırmakta, faşist diktatörlüğün temellerini sarsmaktadır. Bunun için onlar Taksim'de yüzbinlerce halka kurşun yağdırdılar. Mevzilandırdıkları katilleriyle halkı taradılar, panzerleriyle, devrimcileri, yurtseverleri çiğnediler, tezgahları kanlı oyunu MİT katilleriyle sahnelədiler. Katliamın sorumluları yalnızca bunlar mıdır? Hayır! Katliamın sorumluları faşist diktatörlüğün bu faşist provokasyonuna zemin hazırlayan revizyonist DİSK yöneticileridir. "Maocuları ezeceğiz!" diye devrimcilere karşı azgın bir saldırı kampanyası açanlardır. Hayatlarını ülkemizin bağımsızlığı ve halkın özgürlüğüne adanmış Sadık Canarlar ve İdris Türkoğlu yoldaşları katledenlerdir. 5 aydır devrimciler karşı saldırı talimleri yapanlardır. Binlerce işçiyi öğrenciyi halkı miting alanına almamak için çivili sopalarla, silahlarla donanıp, faşist diktatörlüğün polisi ve jandarmasını miting alanına dolduranlardır.

(Halkın Yolu "1 Mayıs Katliamının Sorumluları Kanlı Elleri Gizleyemezler" 3 Mayıs 1977 Sayı:12)

koruyacaktı.

Mehmet Ertürk konuşması sırasında şöyle diyordu: Arkadaşlar esas olarak sağdan bir saldırı ihtimali zayıftır (Mehmet Ertürk burada biraz bocaladı). Biz binde bir ihtimal olsa bile sağdan gelecek saldırıya hazırlanırız. Ama şimdi sol içindekilere karşı maoculara karşı hazırlanıyoruz. Onlar mitingimizi provoke edebilirler. Bazı karşı devrimci sloganlar atabilirler. Bunlar 12 Mart rejiminin getirilmesine sebep olanlardır. İçlerinde tabii ki iyi niyetliler de vardır, ama bunları yabancılar yönetiyor. İşte biz bunlara karşı hazırlanıyoruz.

Yine Mehmet Ertürk'e göre görevli sayısı 20.000'di. Ve bunları yaklaşık 17.000'i Maden-İş'e bağlı fabrikalardandı. Zaten Saraçhane'de de en önde Maden-İş'e bağlı fabrikalar yürüyecekti.

Görüldüğü gibi 20.000 kişiyi DİSK "mao'cuların saldırısına" karşı hazırlıyordu. Ve hiç kimse MİT, CIA, diğer faşist kuruluşlar, ajan provokatörler mitingi sabote etmeye kalkarsa nasıl davranacağını bilmiyordu, öğrenemedi. Bu konuda hiç bir şey söylenmedi.

MİTİNG GÜNÜ

Ertesi gün... görevliler yerlerini aldılar ama bir süre sonra görevlilerin yerleri değiştirildi. Unkapanı Köprüsü'nün önünde durması gereken görevliler, en arkada, 2.000 kişilik tampon gruba yaklaştırıldılar, "maocular saldırıcağı" dedikoduları yayılmaya başladı. Bu arada şiddetli bir şekilde slogan atılarak kitle ajite edilmeye çalışıldı.

Ancak görevli işçilerin büyük çoğunluğu devrimcilerin (yöneticilerin deyimiyle mao'cuların) niçin saldıracıklarına akıl erdiremiyorlardı. Hele onların "işçileri birleşin", "yaşasın 1 mayıs" sloganlarını attıklarını görünce epeyce şaşırıldılar ve birçoğu "yahu bunlar devrimci be" diye söylendi. İşçilerin bir kısmına göre (DİSK yöneticilerinin yoğun propagandaları sonucunda) DİSK dışındaki herkes "maocuydu". Bunu şöyle ifade ediyorlardı: "Saraçhane'de 60.000 maocu toplanmış mitinge saldırmak istiyor" İşçilerin diğer bir kısmı ise onların da mitinge katılması gerektiğini söylüyordu. "Bayramsa bütün işçilerin bayramı, onlar da katılsın" diyorlardı.

.....

Saat 18.30 sularındaydı. Alana DEV-GENÇ kalabalık bir grupla Şişli istikametinden giriyordu. İşçilerin bir kısmı "maocular da girdi" diye konuşuyordu. Bazıları çok heyecanlanmış olmalı ki, onların attığı sloganlara katıldı. Bazı görevliler onları uyardı.

DEV-GENÇ alandaki yerine yerleştikten sonra, Tarlaabaşı istikametinden gelen son görevliler iki yana açılarak arkadan gelenlere yol açtılar. En önde KSD'nin pankartı arkasından Proleter ve Emeğin Birliği alana girdi. Herkes kesinlikle maocuların alana girdiğinden emindi, "dışarıda kimse kalmayacak" diye sevinenler çoğunlukta idi.

İki yana açılan görevlilere Murat Tokmak ve diğerleri "bunların önü tutulacak" dediği zaman herkes çok şaşırıldı, çünkü herkes "davetsiz misafirlerin" alana girdiğini sanıyordu. Küçük bir karışıklık oldu. Kimi barikat kurmaya çalışırken, kimisi iyice kenara çekildi. Kimse için ciddiye alınmadı. Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği pankartı altında yüryenlerin gelmekte olduğu duyuldu. Tam bu sırada panzerlerin kapılarını kapadığı görüldü. Sular İdaresi'nin önündeki panzer ile Tarlaabaşı Caddesi'ne yüzünü dönmüş olan panzerin hazırlandığı görüldü.

Bu arada küçük çaplı olduğu sesinden belli olan bir tabanca patladı. Bunun Sular İdaresi önündeki kaldırımdan geldiğini söyleyebiliriz. Bir kısım işçiler görevlilerden iki kişinin uluorta tabancalarına mermi sürdüklerini gördüğünü söylediler. Bu arada belirlen görevlilerle gelen grup arasında çatışma olmadı.

O ilk kurşundan sonra iki kurşun sesi daha geldi. Ve arkasından alana her taraftan kurşun yağmaya başladı. Aradan 3-4 saniye geçmiş geçmemiştir ki, panzerler harekete geçti. Doğrudan doğruya alana saldırdı. Güdültüler çıkartarak ve aradabir de kurşun atarak, özellikle panik yaratmaya çalıştı. Görevliler ise tamamen dağılmıştı. Birtek kürsünün

Halkın Kurtuluşu gazetesinde Maden-İş Sendikası Başkanvekili TKP'li Mehmet Ertürk'ün "Maocular işçilere ateş açtı" içerikli basın açıklamasına yanıt veriliyor.

etrafındakiler fazla dağılmamıştı.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu pankartlarının arkasındaki grup, AP binasının köşesini dönmeyen panzerler saldırdı ve bu grup alana giremedi. Biz önce Tarlaabaşı Caddesi'nden anıt istikametinde koştuk. Her taraftan kurşun yağıyordu. Tertip olduğu şuradan da belli ki, hangi yöne dönersek dönelim, kurşun vızıldıyordu. Bu arada panzerler üst üste birkaç kere ses bombası attı. Panik son derece arttı. Birkaçımız kendini kürsünün oraya attı. Panzer gelecek, sloganla toplamaya çalışan gençleri dağıttı. Kalabalığın bir kısmı sopalarla panzerlere saldırdı. Panzer üzerlerine ateş açınca sopalarla Intercontinental'in camlarını kırarak içeriye girdiler. Yalnız panzerler gelmeden önce bir grup, otelin yukarısına doğru sopalarnı atıyor, oradaki birşeylere yumruklarını sallıyorlardı.

Alan panzerler tarafından hemen hemen tamamen boşaltılmıştı. Bu arada kürsüde and içildi. Kürsüden görevlilerin alanda kalması, geri kalanların Gümüşsüyu istikametinde dağılması anons edildi. Bu sırada şöyle bir anons daha yapıldı: "Emniyet görevlilerine iltih ediyoruz, Sular İdaresinin üzerinde silahlı kişiler var. Gerekti önlemler alınsın". Anonstan sonra o tarafa baktığımızda Sular İdaresi'nin üzerinden en az iki baş kayboldu. Bu arada askeri birlikler alana girmeye başladı.

OLAYLAR BÜTÜNÜYLE KANLI BİR TERTİPTİR

Şimdi soruyoruz; neden panzerler ilk silahın patlamasından az önce pencerelerini kapattılar? Neden silahın patlamasından 3-4 saniye sonra halka saldırdı, bomba attı, kurşun sıktı, paniğin artması için elinden geleni yaptı? Niçin her taraftan kurşun yağıyordu? Niçin aynı anda Tarlaabaşı istikametinden gelen ve alanı bile göremeyen gruba da panzerler saldırdı? Bütün bunlar olayın bir tertip olduğunu ortaya koymaktadır.

SALDIRGANLAR "MAOCULAR" MI?

Mitingden önceki "maocular saldırıcağı" lafları miting sonrasında da devam etti. DİSK yöneticileri, hepimizin gözleri önünde cereyan eden olayı "Maocular işçileri makineli tüfeklerle taradılar" diyerek tahrif ettiler.

"Maocular" mitingi provoke etmek isteseler, niye arkalarına binlerce kişiyi takarak, kendilerini göstere göstere gelsinler? Mitingi bozmak isteyenler oraya buraya adamlar yerleştirir, CIA ve MİT'in yaptığı gibi dikkatleri üzerine çekmeden ortalığı karıştırabilirler.

Mitingden sonra Mehmet Ertürk'ün yaptığı açıklamalar bizce kendi sorumluluğunu gizlemek içindir. O ve onun gibiler, mitingden önceki çalışmaları ile MİT'e ve CIA'ya tertip fırsatı verdiler.

Devrimcilerden istediğimiz şudur; bu konuyu araştırın, açığa çıkarın. Bu konunun açığa çıkarılması gerekir, çünkü daha şimdiden Türk Demir Döküm ve UZEL'den birkaç devrimci işçinin fabrikaya sokulmadığı ve bu suretle işten atıldığını duyuyoruz. Bu açığa çıkarılmazsa, bundan sonra da benzer tertiplerin önu alınmayacaktır.

Bu açıklamamızı yayınlamanız dileğiyle içten devrimci selamlar.

1 MAYIS Kutlamalarına DİSK Görevlisi Olarak Katılan

Bir Grup İşçi

(Halkın Kurtuluşu 15 Mayıs 1977 Sayı: 56/

Halkın Yolu 17 Mayıs 1977 Sayı:14)

TKPli Oportünistlerden ve DİSK'in Sendika Bürokratlarından Hesap Sormadan 1977 1 Mayıs'ının Hesabı Sorulamaz

2007 1 Mayıs'ı dünyanın her yerinde her zamanki 1 Mayıslar gibi yaklaşıyor. Ama yaşadığımız topraklarda 1 Mayıs 2007'nin özel bir anlamı var. Türkiye'de 2007 1 Mayıs'ı, 1977 1 Mayıs'ının otuzuncu yıldönümü olarak geliyor. Bu nedenle solun her kesiminde ve sendikaların gündeminde 1977 1 Mayıs'ının hesabının sorulması şu ya da bu biçimde, az ya da çok önemli bir yer tutuyor. Burjuva medya organları da, hesabını sorup sorumlularını ortaya çıkarmak maksadıyla değil, 2007 yılında işçileri 1 Mayıs alanlarından uzak tutmak maksadıyla 1977 1 Mayıs'ını kendilerince anıyor ve istismar ediyorlar.

Bu bakımdan 2007 1 Mayıs'ı sınıf mücadelesinin ve siyaset sahnesinin güncel ve acil sorunlarından ziyade, geçmişin sorunlarının öne çıktığı bir gündemle geliyor. Kuşkusuz geçmişinden öğrenemeyen ve yenilgi ve kusurlarından ders çıkarmayan hiçbir hareketin gelecek şansı yoktur. Bu nedenle 1977 1 Mayıs'ının derslerini çıkarmak her şeyden önce devrimcilerin ödevleri arasında olmalıdır. Sadece ders çıkarmak değil; 1977 1 Mayıs'ındaki katliamın failerinden hesap sorulmasını ve alınmasını sağlamak da devrimcilerin boynuna borçtur.

Nitekim bütün devrimci yayınlar 2007 1 Mayıs'ına gelirken bu ödevin bilincinde olduklarını belli eden yazılarla çıkmıştır. İstanbul'da oluşan, **Devrimci 1 Mayıs Platformunun, Köz**'ün de imzacısı olduğu ortak çağrı metni de *"77 Taksim 1 Mayıs katliamının yıldönümü önümüzdeki 1 Mayıs'a tarihsel bir anlam yüklemektedir. Bu anlamı ile birlikte düşünülmesinde 2007 1 Mayıs'ının birleşik, kitlesel, devrimci bir tarzda Taksim'de kutlanması bir gerekliliktir."* diyerek bu ödevi işaret etmiştir.

«Derin Devlet mi?»

Kuşkusuz 77 1 Mayıs'ının hesabını sormaktan söz edildiğinde önce akla gelen ve söylenen elbette saldırıyı bizzat düzenleyenler, yani Sular İdaresi'nin üzerinden, International tetelinin odalarından, Kültür Merkezinin çatısından, alanı boydan boya gezen sivil polis otosundan ve panzerlerden kitlenin üzerine ateş açan faşistlerdir. Kare kare fotoğrafları, değişik açılardan çekilmiş filmleri ile bu failer bellidir ve suçları sabittir. Doğrusu 1977 1 Mayıs'ının hemen ertesinde bunlar teşhir edilmiş hatta kimilerinin kimlikleri dahi belirlenmiştir.

Ama son zamanlarda adet olduğu üzere şimdilerde 77 katliamının sorumlusu olarak «derin devlet»ten söz edilmesi tuhaftır. Zira ortada derin ya da gizli olan bir şey yoktur. Kitlenin üzerine ateş açanlar güya miting güvenliği için mevzilenmiş resmi görevli ve isimleri belli hatta kimisi kötü şöhretleriyle ünlü polislerdir. Panik içinde kaçışan eylemcileri çığneyen, tekerlekleri altına alan sahibi belirsiz araçlar değil, polis panzerleridir. Sağa sola yayılım ateşi açarak alanı boydan boya geçen beyaz reno sahibi belirsiz bir araç değildir.

Bu bakımdan böylesi bir tablo karşısında «derin devlet»ten söz etmek 1 Mayıs 77 katliamını Hrnt Dink'in, Musa Anter'in ve diğerlerinin katledilmesiyle Maraş katliamıyla vb. benzeştirmek bir olayı aydınlatma çabasından ziyade delilleri karartmaya benzer; düpedüz öyledir.

Demek ki 1977'nin hesabını sormak için öncelikle yapılması gereken bu katliamı faili meçhul bir olay gibi göstermekten uzak durmaktır.

«Provokasyon mu?»

1977 1 Mayıs'ının hesabını soracağız diyerek bu katliamın üzerine örtmeye hizmet eden yanılığardan biri de olayı provokasyon kavramıyla izah etme çabalarında ifade bulur. 30 yıl önce sığa sığa da böyle açıklamalar yapılmıştı. Kimileri provokatörler

diye 1 Mayıs mitinginden dışlanmak istenen devrimcileri işaret etmiş, fiilen alana henüz girememiş oldukları halde Tarlabası güzergahından gelen kortejlerin 1 Mayıs'a saldırıdaki söylemi. Şöhreti malum Doğu Perinçek ve örgütü de o zamanlar güya «provokasyona alet olmamak» gerekçesiyle 1 Mayıs'a katılmayı red ederken, aynı zamanda da 1 Mayıs'ta yerini almak isteyenleri provokasyona alet olmakla suçlamıştı.

Kimi burjuva gazeteleri saldırılar karşısında, kitlenin üzerine ateş eden polislere ve faşistlere karşılık veren ve yayılım ateşi durdurmak için gayret gösteren devrimcileri provokatör diye teşhir etmişlerdi.

Bu tür açıklamalar da 1 Mayıs 77'nin hesabını sorma kılıfı altında 1 Mayıs 77'deki gerçek sorumluların üzerine örtme gayretleridir. 1 Mayıs 1977 katliamının hesabını gerçekten sorabilmek için bu söylemden de uzak durmak ve işçi hareketi içindeki sorumluları hedef tahtasına koymak şarttır.

Zemini Kim Hazırladı?

1 Mayıs 1977'deki saldırıya zemin hazırlayanların kim oldukları aranacak ise eğer, besbelli ki bunlar DİSK'in arkasındaki revizyonistlerle onların dümen suyundaki sendika bürokratlarıdır. 1 Mayıs öncesinde *«Maocu bozkurtları 1 Mayıs alanına almayacağız»* diye kampanyalar yapan; işçileri sözümona 1 Mayıs eylemine saldırmak için geleceği söylenen Maoculara karşı silahlandırıp şartlandırın; bu yetmiyormuş gibi 1 Mayıs ertesinde de burjuva basını ile ağır birliği edip, *«Maocular 1 Mayıs'a saldırdı»* türünden manşetler atan ve atıran TKP'liler başta olmak üzere revizyonistler, katliamın ardındaki başında gelmektedir. Zira yüzbinlerin katıldığı bir eyleme mevzilenenler noktalarından ateş açarak katliama neden olanların ihtiyaç duydukları zemin, günler öncesinden, titiz bir biçimde *«1 Mayıs'ta DİSK'liler ile Maocular arasında çatışma çıkacak»* biçimindeki propaganda kampanyaları ile hazırlanmıştır.

Dışlananlar Yalnız «Maocular» mıydı?

Kaldı ki 1 Mayıs alanından dışlanmak istenenler sadece *«Maocu bozkurtlar»* diye adlandırılan devrimciler değildir. TKP'li revizyonistlerle DİSK bürokratları «goşist» diye sendikalardan, grev ve direnişlerden uzak tutmak istedikleri diğer devrimcilerin alana girmesini engellemek için de manevralar yapmışlardır.

Onbinlerce devrimci saatlerce Barbaros bulvarında türlü bahanelerle bekletilmek istemiş ve ancak DİSK'in engellemeleri aşan bir inisiyatif ile alana girmişlerdi. Saldırının başladığı anda bu devrimci kortejlerin alanda, tam Tarlabasından gelenlerin giriş yapacağı noktada bulunması, hem katliamın büyümesini önleyen, hem de alanda mevzilenmiş olanlarla Tarlabası'ndan gelen kortejler arasında bir çatışmanın çıkmasına engel olan bir rol oynamışlardır.

Bir başka deyişle bu sayede tertip bozulmuştur. Bu nedenlerle 1 Mayıs 77 katliamının asli faileri olan faşistlerden hesap sormak için aynı zamanda bu katliama zemin hazırlayan ve çanak tutanlardan hesap sormayı da ödev saymak gerekir.

Orta Yolculuktan Uzak Durmak Gerek

1 Mayıs 1977 katliamının failerinden hesap sormanın önünü kesen tutumlardan biri de *«hem DİSK yönetimindekiler hem de 1 Mayıs'a zorla girmekte ısrar eden Maocular sorumluluk taşımaktadır»* biçimindeki orta yolcu tavırda kendini gösterir. Özellikle belirtmek gerekir ki bu sözümona sağ duyu göstergesi orta yolcu tutum, 30 yıl sonra neredeyse egemen davranışı temsil etmektedir. Öteden beri böyle düşünenlerin hala böyle düşünmesi şaşırtıcı değildir. Ama o zamanki gerilimin iki karşıt kutbundan gelen pek çokları arasında da böyle bir orta yolcu tutum yayılmaktadır.

Oysa kritik bir siyasal dönemeçte sorumluluğu iki ayrı kampa dağıtmak açıktır ki sorumluluğun kimde olduğunun üzerini karartmaya hizmet eder. 1977 1 Mayıs'ında işçi sınıfı ve sosyalizm düşmanlarının bir katliama yol açmasına uygun zeminin hazırlanmasında sorumluluk onbinlerce devrimciyi ve işçiyi 1 Mayıs dışında tutmaya yeltenen DİSK bürokratlarının ardındaki revizyonistlerdir. Bu ikircimsiz bir biçimde saptanıp söylenmeden 1 Mayıs 1977'nin hesabı asıl failerinden sorulamaz.

Tasfiyecilik Bellekleri Silmekle Başlar

Ne var ki üzerinden 30 yıl geçmişken pek çok devrimci bu geçmişin unutmak ve dahası unutturmak üzere bir yarışa girmiş gibidir. Bunda şaşılacak bir şey olmamalıdır. Çünkü 1977 1 Mayıs'ının otuzuncu yıldönümü, tasfiyeciliğin hala devrimci hareketi tehdit ettiği bir iklimde gelmektedir. Tasfiyecilik sadece devrimci örgütlerin tasfiye edilmesinden ve buna karşı direnen devrimci militanların tasfiye edilmesinden ibaret değildir. Bu tasfiye operasyonlarının yapılabilmesi için evvela devrimci belleğin silinmesi, zihinlerin karartılması, bilgilerin bulandırılmasına ihtiyaç vardır.

1977 1 Mayıs'ı hakkında 30 yıl önce açık seçik yapılan tespitler ortada iken bunların üzerinin örtülmesi de tasfiyeciliğin belirgin bir alametidir.

Belleklerin tazelenmesi ve geçmişin inadına hatırlatılması da tasfiyeciliğe karşı mücadele edenlerin ödevlerinin başında gelmektedir. Tasfiyeciliğin silahı belleklerin silinmesi ise, devrimcilerin ödevi de devrimci belleğin taze tutulması ve yeni devrimci kuşaklara bu geçmişin bilgisinin aktarılmasıdır.

Köz'ün arkasında duran komünistler, bu ödevin bilinciyle 2007 1 Mayıs'ına giderken, 1 Mayıs 77'nin hesabının sorulması için DİSK bürokratlarından ve onların ardındaki TKP'li revizyonistlerden hesap sorma gereğini öne çıkarmayı boynu borcu sayarlar.

Bu yolda, ister gündelik çıkarları gereği sendika bürokratlarıyla aralarını bozmama kaygısıyla, ister tasfiye planlarının gereği olarak bellekleri karartmak isteyenlerle aralarındaki ayrımları kalınlaştırmalıdır. Bu mesafeyi açarken, bu ayrımları önemsemeyerek ikircimli bir tutumda duranlarla da aralarındaki ayrımları kaybetmeyeceklerdir.

1977'nin hesabını 30 yıl önceki devrimci tutumlarını unutmadan unutturmadan sormak isteyenlerle istemeyenlerin birbirlerinden ne bir biçimde ayrılmasını sağlamak, 2007 1 Mayıs'ında komünistlerin önündeki ödevler arasındadır. Kendileri ikircimli ve tereddüt içinde olanlar kararlı bir yürüyüşte başkalarının öncülüğünü yapmaya aday olamazlar.

Devrim için Devrimci Parti!

Parti için Komünistlerin Birliği!

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

KOMÜNİST KÖZ AYLIK SİYASİ GAZETE NİSAN ÖZEL SAYISI nO:2; SAHİBİ VE SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ŞÜKRÜ DEMİR;
YÖNETİM YERİ: ÜSKÜDAR CADDESİ, PINAR PASAJI, KAT: 2, NO:39 KARTAL İSTANBUL; TELEFON, FAKS: 0216 387 50 90; BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI